

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Sedmíkovou ve věci žalobkyně **I. A.**, zastoupena Mgr. Blankou Duškovou, advokátkou se sídlem v Žamberku, Náměstí Gen. Knopa 837, PSČ 564 01, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Křížová 25, Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě žalobce do rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 30. 4. 2012 č. j. X, t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 30. 4. 2012 č. j. X se z r u š u j e a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Mgr. Blance Duškové s e p ř i z n á v á odměna v částce 4136,-Kč, která bude vyplacena z prostředků Krajského soudu v Hradci Králové do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Předmětem žaloby učinila žalobkyně rozhodnutí správního orgánu (žalované) označené ve výroku. Uvedeným rozhodnutím zamítla žalovaná námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne

8. února 2012. Ta svým rozhodnutím podle § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) zák.č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) zamítla žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu s tím, že nadále žalobkyni náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.

V rozhodnutí odkázala na výsledek posouzení zdravotního stavu žalobkyně zjištěný v řízení o námitkách a to posudku vypracovaném dne 24. 4. 2012, podle kterého je žalobkyně invalidní toliko v prvním stupni invalidity dle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP, když zjištěná míra poklesu její pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 40%. Ze shromážděných lékařských zpráv vyplynulo, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 4 písmeno c) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen vyhláška). Možnost postupu dle § 3 vyhlášky využita nebyla.

V následně podané žalobě vyslovila žalobkyně pochybnost o správnosti a objektivitě doposud provedeného posouzení svého zdravotního stavu. Podrobně popsala své zdravotní psychické problémy (zmatenost, dezorientace, rozladěnost) a rovněž zdůraznila souhrn dalších zdravotních potíží, které jí znesnadňují život (bolesti hlavy, špatná hybnost v důsledku problémů s krční a bederní páteří). Upozornila, že je v pracovní neschopnosti a stále se podrobuje léčbě. Stanovená míra poklesu pracovní schopnosti rozhodně neodpovídá jejímu aktuálnímu zdravotnímu stavu, který se objektivně zhoršuje. Požádala krajský soud o přezkoumání rozhodnutí žalované s přihlédnutím ke všem namítaným a odbornými zprávami doloženým skutečným.

S ohledem na charakter sporu, kdy se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem, navrhla žalovaná v souladu s ust. § 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb. doplnit dokazování o posudek Posudkové komise ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen PK MPSV).

Dle ust. § 75 odst. 1 zák.č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Krajský soud o žalobě rozhodoval v souladu s ust. § 75 odst. 2 s.ř.s., přičemž vycházel jak z informací uvedených žalobkyní, tak především z obsahu správního spisu žalované (lékařské dokumentace OSSZ, dávkového spisu žalované) a již zmiňovaného posudku PK MPSV, který byl pro účely soudního řízení vypracován 28. 11. 2012 a s jehož obsahem byly obě strany sporu seznámeny před jednáním ve věci samé. Při jednání žalobkyně setrvala na svých námitkách a důkaz nově zajištěný soudem, tedy posudek PK MPSV, považovala za přiměřeně objektivní posouzení

svých zdravotních problémů. Zástupkyně žalované s přihlédnutím k výsledku doplněného dokazování ponechala rozhodnutí na úvaze krajského soudu.

Přezkoumávanému rozhodnutí předcházel tento soudem zjištěný skutkový stav:

dne 7. 4. 2010 byl zdravotní stav žalobkyně posouzen lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení v Jičíně (dále jen OSSZ). Na základě shromážděných lékařských zpráv konstatoval, že u žalobkyně je diagnostikována středně těžká depresivní fáze, neuroasthenie a dissociativní amnesie. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stav stanovil postižení uvedené v kapitole V, položce 4, písmeno c) přílohy k vyhlášce a určil 40% míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Postup dle § 3 a 4 uvedené vyhlášky nevyužil. Zdravotní stav žalobkyně tak odpovídal invaliditě v prvním stupni invalidity dle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP.

Žalobkyně následně uplatnila žádost o zvýšení stupně invalidity a to dne 28. 11. 2011. K této žádosti vyšetřil její zdravotní stav opět lékař OSSZ v Jičíně dne 25. 1. 2012. Na základě odborných lékařských zpráv potvrdil již výše přijatý posudkový závěr.

Výsledkem tohoto kontrolního posouzení bylo rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. 7462302573 ze dne 8. února 2012, jehož obsah byl již specifikován v prvním odstavci.

Žalobkyně zareagovala námitkami podanými dne 26. 3. 2012, ve kterých vyslovila s výsledkem posouzení svého zdravotního stavu nesouhlas. Poukázala na dlouhodobě nedobrá zdravotní stav a jeho postupného zhoršování. Své námitky doložila lékařskými zprávami a zprávami z hospitalizace na psychiatrické klinice.

Na podané námitky reagovala žalovaná postupem dle § 88 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Kontrolní posouzení zdravotního stavu žalobkyně pro účely řízení o námitkách provedla lékařka lékařské posudkové služby (pracoviště pro námitkové řízení) v Hradci Králové dne 24. 4. 2012. Vycházela ze zdravotní dokumentace a původních lékařských zpráv odborníků a nově doloženým neurologickým vyšetřením provedeným MUDr. Stehlíkovou dne 1. 3. 2012 a propouštěcí zprávou z lázeňského léčení v Lázních Jeseník v době od 26. 3. do 23. 4. 2012 vypracovanou MUDr. Kubánkem. Po jejich vyhodnocení potvrdila správnost posudkového závěru lékaře OSSZ. Výsledek tohoto posouzení se stal následně podkladem pro rozhodnutí o námitkách, které je předmětem soudního přezkumu.

V § 26 ZDP se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy má

trvat déle než jeden rok. Současně krajský soud ještě jednou odkazuje na text § 75 odst. 1 s.ř.s., kdy při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak ostatně žalobkyni poučil v průběhu soudního řízení.

Podle § 39 odst. 1 ZDP je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Krajský soud vyžádal pro účely přezkumného řízení posouzení zdravotního stavu žalobce a to od PK MPSV, která jej vypracovala dne 28. 11. 2012. Komise jednala v řádném složení, kdy jedním z jejích členů byla lékařka – specialista z oboru psychiatrie. Při posuzování komise vycházela z dosud shromážděných lékařských zpráv, disponovala dokumentací praktické lékařky MUDr. Dubské a při posuzování vzala v úvahu názory doložené žalobkyni při jednání posudkové komise. Nově tak hodnotila zprávy MUDr. Balíka z Urologické kliniky FN Hradec Králové ze dne 21. 11. 2012, zprávu neuroložky MUDr. Stehlíkové ze dne 21. 11. 2012, ortopedický nález MUDr. Bradáka ze dne 19. 6. 2012, propouštěcí zprávu psychiatrického oddělení Oblastní nemocnice Jičín od MUDr. Tláškové ze dne 19. 10. 2012 a vycházela z výsledku pohovoru (vyšetření) provedeného lékařkou z oboru psychiatrie přímo při jednání komise. Do diagnostického souhrnu zařadila periodickou depresivní poruchu se středně těžkou depresivní fází, dissociativní poruchu, polyvalentní alergii a stav po operaci slepého střeva v roce 1984, porod císařským řezem v roce 1993 a laparoskopickou operaci sterility pro srůsty v roce 2000. Obsah uvedených zpráv podrobně zaznamenala do svého posudku včetně výsledku pohovoru provedeného v průběhu jednání přítomnou lékařskou z oboru psychiatrie.

Za rozhodující zdravotní postižení označila posudková komise periodickou depresivní poruchu se středně těžkou depresivní fází. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně pak stanovila s odkazem na stejnou kapitolu jako předchozí posudkové orgány, včetně položky i písmena (tj. kapitola V, položka 4, písmeno c) přílohy k vyhlášce), nicméně zvolila horní hranici procentního rozpětí, tedy 45%. Dále ovšem využila postupu dle § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky a navýšila ji s ohledem na přítomnou dissociativní poruchu o 5% na výsledných 50%. V obsahu posudkového závěru uvedla, že zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nelze samostatně hodnotit jako těžké postižení, neboť deprese jsou léčbou (včetně proběhnuvších hospitalizací) ještě ovlivnitelné. Zdůraznila, že k další dekompenzaci stavu žalobkyně došlo při hospitalizaci v říjnu 2012 a rozhodující roli pro komplexní a

objektivní posouzení závažnosti psychické poruchy má přítomnost dissociativní poruchy. Tu lze zvládnout za pomoci léků velmi problematicky a její přítomnost při sebemenší zátěži zhoršuje základní onemocnění. V tomto ohledu se výsledek posouzení posudkové komise liší od výsledku posouzení předchozích posudkových orgánů, které při svých úvahách vliv dissociativní poruchy na celkový zdravotní stav žalobkyně a hlavně na její základní onemocnění nevzaly v úvahu. Zdravotní stav žalobkyně proto ke dni napadeného rozhodnutí odpovídal invaliditě druhého stupně.

Krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav a při svém rozhodování vycházel ze závěrů přijatých posudkovou komisí, jejíž velmi podrobný, přehledný a náležitě odůvodněný posudek považoval za zcela přesvědčivý. Komise se zabývala vývojem základního onemocnění žalobkyně a naprosto logicky a argumentačně přesvědčivě objasnila – v tomto konkrétním případě – toliko odlišně stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Toto navýšení, při kterém vzala v úvahu dopad dissociativní poruchy na rozhodující zdravotní postižení žalobkyně, pak ve výsledku znamenalo důvodnost podané žaloby. Komise tak za přítomnosti odborné lékařky z oboru psychiatrie uzavřela a jasně odůvodnila, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který z důvodů již objasněných k datu vydání rozhodnutí odpovídal invaliditě druhého stupně dle § 39 odst. 2, písm. b) ZDP v platném znění.

Jasný pohled na předmět sporu proto poskytl již výše popsany posudek PK MPSV, dle jehož náležitě odůvodněných závěrů, které mají oporu ve zprávách lékařů specialistů, odpovídal k datu vydání rozhodnutí žalované zdravotní stav žalobkyně invaliditě druhého stupně dle § 39 odst. 2, písm. b) ZDP. Krajský soud proto považoval za správné a popsané důkazní situaci odpovídající napadené rozhodnutí žalované zrušit pro vady řízení spočívající v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a vrátit jí věc k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s.ř.s.). V něm žalovaná vydá nové rozhodnutí, přičemž bude povinna zohlednit výsledky posouzení obsažené v posudku posudkové komise (§ 78 odst. 5 a 6 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšná žalobkyně náhradu nákladů řízení nežádala.

Soudem ustanovená advokátka požadovala odměnu v souladu s vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, za dva úkony právní služby a s tím související dva režijní poplatky. Jednalo se o převzetí a přípravu zastoupení a účast při jednání soudu, kdy do 31. 12. 2012 činila odměna za jeden úkon právní služby 500,-Kč a poté od ledna 2013 již 1000,-Kč. Výše náhrady hotových výdajů zůstala novelou vyhlášky shora nedotčena, tudíž za dva úkony právní služby činí 600,-Kč. Dále požadovala náhradu cestovného při použití osobního automobilu Škoda Fabia RZ 2E7 9884 při průměrné spotřebě 7,5litrů na 100 km jízdy, za použití benzínu Natural 95 – vyhlášková cena 36,10 Kč za 1 litr a základní náhradu 3,60 Kč za 1 km jízdy, tj. 6,30 Kč za kilometr jízdy při vzdálenosti Žamberk – Hradec Králové a zpět, tedy 2 x

57 km x 6,30 Kč, tedy 718,20Kč včetně náhrady za ztrátu času 6 půlhodin po 10,-Kč0 Kč. K tomu doložila potvrzení, že je plátkyní daně z přidané hodnoty.

Krajský soud tak ustanovené advokátce přiznal odměnu za dva úkony právní služby, kdy do 31. 12. 2012 se za tarifní hodnotu považovala částka 1000,-Kč a od 1. 1. 2013 se za tarifní hodnotu považuje částka 5000,-Kč, dvakrát náhradu hotových výdajů, účtovanou náhradu ztráty času a náhradu nákladů cestovného [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. b), g) odst. 3, § 13 a §14 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif], celkem tedy 3418,20Kč.

Současně jako plátce daně z přidané hodnoty požadovala navýšení odměny o 21%, což z požadované částky činilo 717,80Kč,-Kč. Celková účtovaná a soudem důvodně přiznaná odměna činí 4136,-Kč,- Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na účet advokátem vymíněný.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 23. ledna 2013

JUDr. Marcela Sedmíková, v.r.
samosoudkyně